

UTGIVARE: ARKITEKTUR FÖRLAG AB
 REDAKTÖR: DAN HALLEMAR
 FORMAT: 22,5X29,7 CM
 ANTAL SIDOR REDAKTIONELLT: 92
 ANTAL SIDOR ANNONSER: 28
 PRIS: 97 SEK
 UTGIVEN: JANUARI 2013

ARKITEKTUR

1/2013

Av någon anledning har tidskriften *Arkitektur* känt att man vill förändra bilden av sig själv. Därför har den gamla tidskriften begåvats med en ny design i och med årets första nummer. Att bedöma det formarbete en tidskrift som är verksam inom designområdet

själv beställer är naturligtvis en extra stimulerande uppgift för varje kritiker. Att dekonstruera invanda mönster och maktpositioner är varje inbiten kritikers livslyft. Och när man själv håller i spakarna och utövar makt över designskapandet får man som kritiker och analytiker bekänna färg i praktiken.

För *Arkitektur* har det inte gått något vidare den här gången, får man väl säga. Till att börja med får vi inte veta det minsta om vare sig bakgrunden till den nya designen i vare sig redaktionellt material eller något pressmeddelande. Den nya designen är ett radikalt och tydligt brott med tidskriftens tradition, men ledningen känner inget behov att redovisa avsikter eller intentioner eller sin roll i designprocessen. Och vem som varit kreatören bakom får vi inte veta, det är kanske den allra mest intressanta detaljen. Föreställ er den indignation som reser sig i arkitektkåren så fort arkitektur förs på tal utan att arkitekten nämns (inte så svårt, eller hur?). Arkitektursveriges innersta kritiska kärna visar sig nu vara lika god kålsupare som vilken byggtreprenörsbuse eller krass fastighetspekulant som helst. Lite roande. Det är inte lätt att förvalta maktens ansvar när man inte ens förstår att man innehar den.

Logotypen till att börja med: ser ut som när en amatör försöker leka med bokstäver till en bild. Finns det några kvalificerade formgivare som gör så tillkrångla-

de och sökta kompositioner? Man anar banala bygg- och konstruktionsmetaforer i bokstävernas staplande och kopplande. Är inte logotypen lite "arkitektonisk", så säg? Det passar väl en arkitekturtidskrift?!

Att välja typsnitt är ingen lätt sak. Enkelhet, tydlighet och läsbarhet är självklara dygder på det området. På omslaget använder *Arkitektur* bara ett enda typsnitt, men får det att se ut som fyra olika. Det är en bedrift. Ett skolexempel på att en design står ivägen för och stör en läsning. De olika variationerna kommunicerar inte heller logiskt eller hierarkiskt, så det är mycket svårt att se vilken grupper av texter om stödjer vilka och i vilken ordning man skall läsa dem. Kort sagt: helt omedvetet om den grafiska designens elementa. Ingen bra början.

Och det blir värre. I inlagan byts brödtexttypsnitt hipp som happ och utan tydliga motiv i ämnesval eller inriktning. Flera grafiska element är satta i så små grad att även en till 100% synkorrigerad läsare som undertecknad får migräntendenser vid försök till koncentration. Andra kategorier av text och rubriker är tryckta i gråskala för att sätta ytterligare käppar i hjulet för läsningen. Det är stort omöjligt att utan ansträngning obehindrat se vem som är fotograf till artiklarna. Jävlas *Arkitektur* med oss? Har någon på redaktionen hört talas om begreppet tillgänglighet? Det gäller alla typer av design, inte bara arkitekturen.

Små grafiska element och dekorationer jobbar man också rikligt med. En viss konsekvens och mönster kan anas, men inte helt självklart. Associationerna och metaforerna i dessa element syftar till vinkelhakar och T-linjaler. Say no more.

OK, lite innehåll också: på sidan 8 visar *Arkitektur* stolt upp den nya panel av kritiker som kommer analysera svensk arkitektur i husorganet framöver. Vi på Kritik behöver inte känna oss oroade. ■ PÄR ELIAESON

UTGIVARE: SVERIGES ARKITEKTER
 REDAKTÖR: PER LANDER
 FORMAT: 22X27,5 CM
 ANTAL SIDOR REDAKTIONELLT: 66
 ANTAL SIDOR ANNONSER: 22
 PRIS: 50 SEK
 UTGIVEN: JANUARI 2013

ARKITEKTEN

JANUARI 2013

Till att börja med får man undra lite över detta nummers omslagsbild. Är den en ironi över den förutfattade meningen om de statligt anställda arkitekterna som inreder de fina salongerna och residensen? Eller inte? Rubriken är "I rikets tjänst" i alla fall.

Är den också ironisk? Med tanke på vår kulturs komplicerade förhållande till auktoriter och nationalism, så vete fanken.

Innanför den glättade pärmen rullar artikelserien "Miljonprogrammet, arkitekten och framtiden" på. Ett ambitiöst och angeläget tema, förstås. Det initiala obehaget och rädslan inför ämnet verkar ha runnit av redaktionen nu, när man fått umgås med ämnet ett tag och fördjupat sina erfarenheter och kunskaper.

Denna gång har Nina Gunne rest till Frankrike och rapporterar om renoveringsprojekt i parisförorter. Balanserat och relativt ickeaffekterat. Men så har vi ju mycket att lära av Frankrike i bostadssociala och suburbana arkitekturfrågor också, så vitt skilda kulturer som vi är. Givande artikel i bästa *Arkitekten*-tradition. Gärna fler kontinentala impulser som denna, tack. Vi har ett stort land direkt i söder också som kan bidra med uppslag i efterkrigskulturens förvaltande och förädlade.

Mest problematisk i *Arkitekten* är den gråa delen i slutet som är information från förbundet. Den illustrerar tydligt Sveriges Arkitekter:s splittrade konstruktion som både fackförening och intresseorganisation. Och: ge förbundsledningen en talskrivare eller en redaktör. Det är inte roligt att läsa hennes ostrukturerade och svamliga ledare varje månad. Form är förutsättning för innehåll. ■ PÄR ELIAESON

UTGIVARE: IT IS MEDIA SVENSKA AB
 REDAKTÖR: FRIDA JEPSSON PRIME
 FORMAT: 23X29,7 CM
 ANTAL SIDOR REDAKTIONELLT: 136
 ANTAL SIDOR ANNONSER: 92
 PRIS: 119,90 SEK
 UTGIVEN: FEBRUARI 2013

RUM

02/2013

Precis som undertecknad firar *Rum* 15 år i branschen. Och det var också i *Rum* (då Offentliga rum) som mina första arkitekturtexter publicerades. Två år senare satt jag på chefredaktörsstolen. Det var på *Rum* jag på allvar lärde mig att göra tidning.

Och vad man inte bör göra när man gör tidning.

Rum är i detta jubileumsnummer verkligen sig likt. Anspråken är höga, men kunskapen och förmågan högst begränsade. Man trummar på med sitt årliga reklamjippo "Maktlistan", som skall spegla vilka som har makten i design- och arkitektursverige. Med sådana pretentioner måste man kunna leverera, annars kan man faktiskt göra mer skada än oförarglig nytta. Detta år har *Rum* (efter en del kritik de senaste åren) försökt ta in förmodad sakkunskap på redaktionen för att hitta lite mer rätt i samhällsanalysen. Det har resulterat i att den alltid så bekymmerslöst tjänstvilliga arkitekturmissionären förbundsledningen i Sveriges Arkitekter (naturligtvis) sålt sitt och förbundets anseende till *Rums* årliga jippo. Listans kvalitet har föga fördjupats med hjälp av det, kan meddelas. I skrivande stund jobbar istället både förbundsledningen och arkitekturpolitisk chef på Sveriges Arkitekter oavlönat som marknadsförare för *Rum* i sociala medier för att föra ut listans gedigna innehåll. Eller oavlönat: på medlemmarnas bekostnad.

Annars är bedriften i detta nummer av *Rum* att producera 228 sidor utan att fylla det med något matnyttigt. "Maktlistan" och faksimiler från de 15 åren är vad vi får. Och mitt namn är förstas på felstavat den enda gång det förekommer. Ibland är det skönt att inte bli överraskad. ■ PÄR ELIAESON